

אור הנר

עורך נריה אטון

יוס"ו י"ט השון תשפ"ד

כניסת שבת: 16:33
יציאת שבת: 17:23
רבינו תם: 17:59
הזמנים לפי
אופק באר שבע

פרשת זרע

דבר העורך

ההבדל בין אנשי סדום לאנשי נינוה

העולם, ואין להם זכות קיום בעולם. אבל אנשי נינוה אפילו שחטאו בחטאים רבים לה' יתברך (עיי' במפרשי תנ"ך תחילת ספר יונה), דומים הם לחסרונות שיש לפקיד השני, שנחסר לו הרבה ממעלות הנצרכות לאדם, אבל לא ביסוד עבודתו.

הרי לנו מה גודל מצוות החסד שאמר עליה דוד המלך ע"ה "עולם חסד יבנה" (תהלים פ"ט, ג), כל זמן שיש חסד בעולם - יש קיום לעולם.

עלינו לזכור: לאנשי נינוה היה את היסוד של החיים ולכן ניתן להם צ'אנס לתקן, אבל לסדום לא היה שום יסוד ולכן הם מתו (באר הפרשה).

חז"ל תיקנו את הברכה שמברכים את השבויים בלשון שונה משאר הברכות שנתקנו בלשון בקשה, רוב הבקשות מתחילות בלשון "יהי רצון", אך הברכה שמברכים את השבויים מתחילה בלשון: "אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה", ומדוע באמת תפילה זו שונה?

והסביר הגאון רבי אלימלך בידרמן שליט"א: לא לחינם חכמים תיקנו לנו את הברכה של השבויים בנוסח זה שמתחיל במילה "אחינו", משום שהם ידעו שאם עם ישראל ירגישו שהם אחים אחד של השני ויעזרו אחד לשני וודאי שהקב"ה יוציא אותם מאפילה לאור גדול.

בחודש האחרון ראינו בכל חלקי העם חסד אמיתי ועזרה הדדית, אפילו שהשקפת העולם הייתה שונה אחד דתי אחד חילוני, אחד ימני ואחד שמאלני - כולם ידעו לעזור להתפלל ולגמול חסד להצלחת המערכה הגדולה.

עלינו לדעת שרק בזכות החסד והעזרה האהבה והאחוה אנחנו נצליח, וחיילנו בקרב יצליחו כנגד כל האויבים והשונאים שלנו מבחוץ. עלינו לחזק מידה זו בליבנו, יהי רצון שהקב"ה ישלח הצלחה לכל חיילנו ויחזרו כולם לשלום, וכן כל אחינו הנתונים בשביה שיחזרו לביתם בריאים ושלמים בגופם ונפשם אמן, שבת שלום ומבורך.

בפרשתנו התורה מספרת שהקב"ה החליט להפוך את העיר סדום, והיחיד שהודיע לו ה' יתברך על כך היה אברהם אבינו ע"ה, אומנם הקב"ה לא הודיע לאנשי העיר סדום שהיא הולכת להפך.

ולכאורה קשה הרי בספר יונה, למדים אנו ששלח הקב"ה את יונה הנביא להתרות בהם 'עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת'. ומדוע בסדום הקב"ה לא הודיע להם שהעיר הולכת להפך, אולי היו חוזרים בתשובה.

ולהסבר התשובה נקדים במשל לאדם שנתמנה להיות פקיד ב'בנק', והיה הלה מקבל את כל באי הבנק בסבר פנים יפות, אבל לא ידע אפילו חצי דבר בחשבון, והיה מזכה את החייב ומחייב את הפטור. כששמע מנהל הבנק שהפקיד אינו יודע שום דבר, פיטר אותו מיד מהבנק. למחרת היום הביא המנהל פקיד חדש שהיה בקיא נפלא בתכונות החשבון, אלא שחיסרון היה לו, שהתנהג בכעס ובעצבים אל באי הבנק, עד שאלו הלכו והתלוננו למנהל. ניגש אליו המנהל והזהירו שיתנהג בנחת אל קהל הפונים אליו, ולא, גם אותו יצטרך לפטר.

ולכאורה מה ההבדל בין הפקיד הראשון לפקיד השני, הרי שניהם לא נהגו כהוגן, ומדוע זה רק הוזהר לשנות הנהגתו, וזה מצא עצמו בבית ללא כל הזהרות מוקדמות. והתשובה פשוטה: כל הרוצה לעבוד בבנק, מחויב לדעת את ה'יסוד' - בעניינים הכספיים, שהרי שם הוא מקום מסחר, ממילא אם יש לו ידע בעניינים כספיים, עדיין אפשר לסבול את שאר החסרונות שיש לו, אבל אם חסר לו את ה'יסוד', אף אם בשאר עניינים יש לו מעלות, מה לו ולבנק... כיוצא בכך, יסוד קיום העולם שיהא האדם בעל חסד ומידות טובות שנאמר (תהלים פ"ט ג): "עולם חסד יבנה". אם יש בו מידות טובות עדיין אפשר לסבול את שאר חסרונותיו, מה שאין כן אם את היסוד אין לו מה יועילו כל שאר מעלותיו. אנשי סדום היו רעים וחטאים בענין זה שלא גמלו חסד איש את רעהו, ואדרבה הרעו איש לזולתו, לכן נחסר להם ביסוד

פניני הלבן איש חי

סיבת השינוי פירש רש"י שם: כדי שלא יהיה לתלמי פתחון פה לשאול מדוע הקפיד על צחוקה של שרה שהרי אף הוא צחק, ככתוב בפרשה הקודמת: "ויפול אברהם על פניו ויצחק ויאמר הלבן מאה שנה יולד..."

ובאמת התמיהה תמיהה היא: מדוע לא הקפיד הקב"ה על הצחוק של אברהם? ונראה לומר כי שונה היה צחוקו של אברהם מצחוקה של שרה: יש צחוק של שמחה היה הצחוק עניין של "שמחה" והתרגשות על הנס העתיד להתרחש, אולם שרה צחקה צחוק שונה, על כך שבעלה נשאר זקן והיא לעומת זאת נשארת צעירה והיתה לה עדנה, אכן גם חכמי ישראל שכתבו בשינוי "ותצחק שרה בצחוקה של שרה, שצחקה על בעלה.

"ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדוני זקן"

מובא במסכת מגילה (ט): מעשה בתלמי מלך מצרים שהושיב שבעים ושנים מחכמי ישראל לתרגם את התורה לשפה היונית.

כדי לוודא את אמיתות התרגום, הושיב כל אחד מן הזקנים בדירה נפרדת, באופן שלא יוכלו לתאם ביניהם את תוכן הכתיבה, הגמרא מספרת, שנתן הקב"ה עצה בלב כל אחד ואחד מן הזקנים לתרגם את התורה באופן אחיד, עם שינויים שונים כדי שלא יוכל תלמי למצוא פתח להקשות קושיות על תורתנו הקדושה.

אחד השינויים היה בפסוק שלפנינו: 'ותצחק שרה בקרבה', שהחכמים כתבו במקום זה: "ותצחק שרה בקרובה". את

פרפראות לתורה

"וירא אליו ה' באלני ממרא"

בפתח הפרשה מביא רש"י את מאמרו של רבי חמא בר חנינא. (בבא מציעא פ"ו:): "אותו היום יום שלישי של מילתו של אברהם היה, ובא הקדוש ברוך הוא לשאול באברהם" (לדרוש בשלומי).

תוהים על כך כמה מחכמי ישראל: מהיכן נמצאנו למדים, שהקב"ה בא אל אברהם דווקא ביום השלישי למילתו?

מסביר זאת האדמו"ר רבי ישראל מצ'ורטקוב בדרך הבאה: כידוע, עומד העולם על שלושה עמודי יסוד: תורה, עבודה, וגמילות חסדים. וכל אחד מאבות האומה הניח יסודות איתנים לאחד מעמודי העולם. אברהם אבינו נטל עליו את עמוד החסד, ולכן דבק בהתמדה בקיום מצוות הכנסת אורחים. אולם לאחר שנימול והיה מרותק למיטתו,

נבצר ממנו לקיים בפועל מצווה גדולה זו; ובימים אלה היה אברהם בבחינת "חשב לעשות מצווה, ונאנס ולא עשה" - מעלה עליו הכתוב כאילו עשה" (ברכות ו) וכיוון שמכל מצווה שאדם עושה, נברא מלאך - גם מרצונו הטוב של אברהם לקיים מצוות הכנסת אורחים, נבראו מלאכים.

ביום השלישי גבר מאוד צערו של אברהם, על שלא זכה להתעסק במצוות הכנסת אורחים בתו, רץ אברהם בשמחה לקיים זה שלושה ימים - לכן שיגר אליו הקב"ה את שלושת המלאכים,

שנבראו מחפצו העז של אברהם לקיום המצווה במשך שלושת הימים האחרונים. בכך ביקש ה' לפייס את אברהם ולהוכיח לו שרצון עז ודבקות אמיתית בקיום מצווה נחשבים כאילו המצווה נעשתה בפועל.

מהופעת שלושה מלאכים בבית אברהם אנו למדים, שאמנם הביקור הזה אירע ביום השלישי למילתו של אברהם...

"וירא אליו ה' באלני ממרא"

על פסוק זה שבפתח הפרשה מעירים חז"ל: אותו היום יום שלישי למילתו היה, ובא הקב"ה ושאל בשלומי (בבא מציעא פ"ו:). נשאלת השאלה: מדוע ראו חז"ל צורך להדגיש שאברהם אבינו קיים מצוות הכנסת אורחים ביום השלישי למילתו?

אלא - אומרים חכמי ישראל - בציון פרט על ידי הקדמונים, טמונה מטרה חינוכית לכל יהודי בכל דור ודור. בשעה שמגיע אדם למצוות הכנסת אורחים, אל יפסור עצמו מן המצווה בטענה: אני עסוק וטרוד במצווה אחרת, ו"העוסק במצווה פטור מן המצווה!" (סוכה כ"ה). הנה רואים אנו, שאברהם אבינו היה טרוד מאוד במצוות מילה וסבל מכאובים קשים ביום השלישי למילתו. וחרף מצבו זה, כשעברו אורחים על ידו, רץ אברהם בשמחה לקיים מצוות הכנסת אורחים. ומעשה אבות צריך לשמש לקח לבנים...

אור החיים על הפרשה

מדור המבול, שהיו שמונה צדיקים - נח ובניו ונשיהם - ובכל זאת לא הצילו את בני דורם.

והקשה עוד האור החיים הקדוש: הרי כתב הוזהר (ח"א פ"ב) שצדיק הוא יסוד העולם ויכול להציל את כל העולם אפילו אם הוא יחיד.

ותירץ ב' תירוצים: א. שדווקא צדיק מופלא יכול להציל את כל העולם.

ב. אם אברהם אבינו היה גר עם אנשי סדום היה בכוחו למלט את כל העיר.

"וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם"

תמה האור החיים הקדוש: מדוע ה' הלך ולא נתן מקום לאברהם, לבקש על פחות מעשרה צדיקים? ותירץ ב' תירוצים: א. משום שאברהם אבינו בעצמו כשביקש "אולי ימצאון שם עשרה" הוא אמר "ואדברה אך הפעם", כלומר, שאינו מתכוון להוסיף יותר דברים בענין הזה.

ב. הקב"ה ידע שפחות מעשרה צדיקים לא תהיה הגנה על העיר סדום, לכן לא נתן לאברהם את האפשרות לבקש. ורש"י הביא ראיה

ינית בת דחל
דבורה בת
אביגיל
ת.נ.צ.ב.ה

תמר בת שרה
נגיה בת שרה
דפאל בן נגיה
ת.נ.צ.ב.ה

דוד (עמרם)
בר עיישה
וקטור בן חביבה
יודם בן נגיה
ת.נ.צ.ב.ה

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה"ד)
ת.נ.צ.ב.ה

מו"ד
רבי אלעזר אבן חצירא
בן שמחה
רבי עובדיה יוסף
בן ג'ורג'יה
רבי יודם מוכאל
אברגל בן דינה
ת.נ.צ.ב.ה

שו"ת עם
הרה"ג אודן נזרית

שאלה: האם מותר למתפלל לשתות קפה עם סוכר לפני תפילה שחרית?

תשובה: מעיקר הדין מותר לשתות קפה או תה קודם התפילה ואף כשממתקו בסוכר, ויש מקלים אף כשמוזג בו חלב, ויש מחמירים בזה, והיודע בעצמו שאינו תשוש כח ויכול להתרכז בתפילה, טוב לו לחוש להחמיר בזה לכתחילה כדעת האוסרים. אמנם אין לשתות כוס חלב מלא קודם התפילה, ומותר לשתות קפה גם בשבת קודם התפילה ואע"פ שלא קידש, לפי שאינו מתחייב בקידוש אלא משעה שגמר תפילתו, ולא ישתה באסיפת חברים שהוא דרך גיאות גם כן, אמנם כששותים בשיעור תורה קודם התפילה או באמירת בקשות אין לחוש לזה.

שאלה: אבל שנמצא בתפילת העמידה ואמר יהיו לרצון וכעת הציבור אומרים קדיש יתום האם רשאי לאומרו לאחר יהיו לרצון אף שלא עקר רגליו.

תשובה: אחר שאמר יהיו לרצון שאחר עמידה ושומע שהציבור הגיע לקדיש שהיתומים נהגו לאומרו, רשאי לומר שם הקדיש כולל נוסח יהא שלמא ועל ישראל וימשיך בתפילתו, ואם יכול להספיק לומר קודם אמירת הקדיש פעם שניה יהיו לרצון, טוב שיאמר שוב הפסוק 'היו לרצון' אף קודם שאמר אלהי נצור, ויאמר הקדיש ויחזור לתפילתו.

לומדים נביא עם
הרה"ג אליהו עמיר

עימו דווקא 'עגלת בקר' המסמלת על 'עגלה ערופה', ולא מין קרבן אחר?

הביאור לכך הוא שב'עגלת הבקר' מסתתרים רמזים רבים שנרמזו לשמואל הנביא על ידי בורא עולם, כי דבר אלוקינו (י'מיהו כג, כט) "וְכַפְטִישׁ יִפְצֹץ סֶלַע" המתחלק לניצוצות רבים, כך גם כאן ציווי ה' לקחת עגלת בקר היה רמז עבור שאלו המלך לבל יהיו לפגוע בשמואל הנביא.

ונבאר את הדברים, 'עגלת הבקר' שימשה כמסר עבור שאלו המלך לבל יהיו לשלוח שליח בסתר להרוג את שמואל הנביא בטרם יבצע את שליחותו, משום שעגלה ערופה היא כעין 'תעודת ביטוח' שעל ידה מתגלה מי הוא הרוצח, כפי שכותב התרגום 'ונתן בן עוזיאל' (דברים כא, ח), שלאחר עריפת העגלה ותפילת הזקנים היה יוצא נחיל תולעים מן העגלה הערופה עד למקומו של הרוצח, ולא היו עוזבים אותו עד שהיה נתפס על ידי בית הדין, ולכן ציווה ה' את שמואל הנביא לקחת עגלת בקר, כי כאשר ישמע שאלו שיש עם שמואל הנביא 'עגלה ערופה', יחשוש לעשות פעולת בזק ולהרוג את שמואל בטרם ימשח את דוד למלך, מפני שהדבר עתיד להתגלות על ידי נס נחיל התולעים. כל ספרי ה'זרע שמשון' וה'מלך דוד' ממתנינים לך באתר 'אופקים בוקס'.

מסרים נסתרים
בעלונים הקודמים הרחבנו על כל ששמואל הנביא חשש ללכת לבית לחם למשווח את דוד למלך על ישראל, כי בכך יפגע בכבודו של שאלו, ואכן בורא עולם הסכים עמו וציווהו להסוות את מטרת בואו האמיתית על ידי לקיחת עגלת בקר עמו.

עגלת הבקר
ויש להבין כיצד עגלת הבקר מסווה את מטרת ביקורו של שמואל הנביא בבית לחם? ובמאר הרלב"ג (שמואל א טז, ב), בשם אחד מבני דורו הנקרא רבי שלמיה הנשיא, ש'עגלת הבקר' מרמזת לקורבן 'עגלה ערופה' (דברים כא, ג) שהתורה ציווה להביא כאשר נמצא חלל בשדה ולא נודע מי הכהו, מצווים זקני העיר לקחת עגלת בקר ולרדת עימה לשפת נחל איתן ולערוף אותה שם, במעמד זה מתפללים זקני העיר על עם ישראל שיתבטל מעליהם הקטרוג מן השמים על עוון הרציחה, וכאן רמז הקדוש ברוך הוא לשמואל הנביא לקחת עימו עגלת בקר, כדי שיסבור שאלו המלך ששמואל הנביא נקרא יחד עם זקני העיר, לכפר על עוון מציאת חלל שלא נודע מי הכהו על ידי עגלה ערופה, ולכן לא תהיה הליכתו לבית לחם חשודה.

הרמז המשולש
אך עדיין צריך לברר, מדוע ציווה ה' את שמואל הנביא לקחת

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חותה

שאלה: מהי ברכת במבה קוואקר העשויה מתערובת שבולת שועל וממרח בטנים.

תשובה: ברכתה בורא מיני מזונות.

שאלה: בצק שנילוש בבירה ונאפה בתנור מה ברכתו.

תשובה: אם הטעם מורגש בבצק ברכתו מזונות.

שאלה: מהי ברכת לחמניית "באן" ברכה ראשונה ואחרונה.

תשובה: ברכתה המוציאה וברכת המזון לאחריה. ואם נעשית בסיר בישול על ידי האדים ברכתה מזונות ועל המחיה.

שאלה: מאכל שבושל בשבת באיסור אם אוכלו בשבת האם מברך עליו.

תשובה: האדם שבישל את המאכל אם במזיד לא יברך ואם בישל בשוגג יברך, אבל אחרים אם אוכלים אותו יברכו עליו אפילו שבושל במזיד.

שאלה: בירך על מאכל ואכלו וגילה שהוא טרף האם יברך ברכה אחרונה על אכילה זו.

תשובה: לא יברך ברכה אחרונה.

שאלה: אם אפשר לברך ברכת מחיה המתים על מוות קליני.

תשובה: אין לברך ברכת מחיה המתים על מוות קליני שאין זה מוות, אלא הוא מצב של אדם חי לגמרי.

לדפואה שלומיה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה בת רחל

לדפואה שלומיה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה

לדפואה שלומיה

עמית הג'ג'
בן יהודית
אליהו בן אידית

לכרבה והצלחה

היום לוי
וב"ב

מדינת ישראל

מודי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת הפסה
ת.נ.צ.ב.ה

צדיקים במיתתם קדוים חיים

רבי מרדכי שרעבי זיע"א את הילדים תהלים. הרב הסכים, הרב נישא ללאה בגיל צעיר, והיו חשוכי בנים, תלמידיהם היו בניהם. רבי מרדכי שרעבי זצ"ל התייתם מאביו קודם לידתו, ומאימו בהיותו בגיל שנתיים. הרב חיים סיוואני קיבל עליו לגדלו. כבר בגיל צעיר היה עילוי בלימוד ובגיל 13 דרש דרשה נפלאה בבר מצוה, ומינו אותו ללמד לילדים בתלמוד תורה. הרב למד ש"ס ופוסקים ונבחן וקיבל הסמכה בגיל צעיר. בהיותו בן 24 עלה לארץ ישראל. בתחילה הגיע למעברות, וכאשר ביקשו ממנו האחראים על המעברות לצאת לעבודה בבוקר, ובפרט לאחר שחילקו כל בוקר כמה פרוטות, אמר הרב לרבנית, לזרוק את הכסף, והסביר לאחראי שהוא עושה תיקונים. כאשר נשאל אילו תיקונים עושה, ענה שעושה תיקונים בשמים. האחראי ביקשו לעזוב את המעברה, הרב והרבנית עזבו באותו יום, ונסעו לירושלים. בהגיעם לקראת ערב לבית הכנסת "נהר שלום" התפללו ובצילומים שעשו לו לפני הניתוח, תפילת ערבית. בסיום התפילה ביקש השמש לעזוב את בית הכנסת כיון שרוצים לסגור. הרב שרעבי ביקש מהשמש שישגור עליו ועל אשתו את בית הכנסת עד למחרת, בהסבירו שהגיעו היום ואין להם היכן לגור. השמש עשה כמבוקשם, אך מיד לאחר מכן התחרט, והציע לרב לישון בחדר צדדי שיש בבית הכנסת, בתמורה לכך שילמד

סיפור על רבי מרדכי שרעבי זיע"א
יהודי אחד הגיע לרב מרדכי שרעבי עם צילומים לגבי ניתוח מסובך שצריך לעבור. הרב לקח את הצילומים, הביט בהם, והורה ליהודי שהוא עושה תיקונים. כאשר נשאל אילו תיקונים עושה, ענה שעושה תיקונים בשמים. האחראי ביקשו לעזוב את המעברה, הרב והרבנית עזבו באותו יום, ונסעו לירושלים. בהגיעם לקראת ערב לבית הכנסת "נהר שלום" התפללו ובצילומים שעשו לו לפני הניתוח, תפילת ערבית. בסיום התפילה ביקש השמש לעזוב את בית הכנסת כיון שרוצים לסגור. הרב שרעבי ביקש מהשמש שישגור עליו ועל אשתו את בית הכנסת עד למחרת, בהסבירו שהגיעו היום ואין להם היכן לגור. השמש עשה כמבוקשם, אך מיד לאחר מכן התחרט, והציע לרב לישון בחדר צדדי שיש בבית הכנסת, בתמורה לכך שילמד

אי"ה יום שבת כ' חשון
יום הילולתו זיע"א

סיפורי צדיקים

"ויאמר אל נא תעבור מעל עבדך" (י"ח, ג')
אמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת קכ"ז) מכאן שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה.
מסופר על הרב הקדוש רבי חיים מבריסק זיע"א, שאורח הגיע לביתו, וסבור היה רבי חיים כי האיש הינו תלמיד חכם, וכראוי לאורח נכבד שכזה קיבל את פניו בסבר פנים יפות, האכילו והשקוהו במיטב המאכלים והמשקאות, ואף הציע לו מיטה במו ידיו. בבוקר נעלם האיש ועד מהרה התברר כי יחד עמו נעלמו מן הבית חפצי ערך רבים, אין זאת אלא שאותו אורח היה נוכל צבוע שהעמיד פני תלמיד חכם. משראו כן בני הבית, התלוננו באזני רבי חיים, כיצד העזת להכניס הביתה אדם בלתי הגון שכמוהו, היתכן לארח בבית כל אדם מבלי לתהות על קנקנו, ולבדוק אם ישר הוא או שמא אדם רע מעללים? השיב רבי חיים למתלוננים, כשרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את אברהם אבינו במצות הכנסת אורחים, שלח אליו מלאכים שנראו כערבים המשתחוים לעפר רגליהם. ומדוע נשלחו המלאכים דווקא בצורת עובדי עבודה זרה מזוהמים? אלא חפץ הקדוש ברוך הוא להורות בכך הלכה לזרעו של אברהם אבינו ע"ה, שכאשר עומדת בפני יהודי מצות הכנסת אורחים, אל

לו לחקור ולדרוש ולתהות, מיהו האורח ולשקול אם אין מן הראוי להכניסו הביתה, אלא ביתו של אדם מישראל צריך להיות פתוח לכל יהודי.
(עלון סיפורי צדיקים)
ההשקעה ביערות
סיפר הגאון הקדוש החזון איש זיע"א, בעיר בריסק היה דר אברך שנתעשר, ברכשו את היערות הסמוכות לעיר, והצליח מאד בכריית העצים ומכירתם. האיש הלך והתעצם עד שכל היערות המקיפות את העיר בריסק היו בבעלותו.
ביום מן הימים, בפתע פתאום פרצה שריפה ביערות ותוך שעות ספורות נהפכו כל יערותיו למאכולת אש, ברגע אחד האברך נשאר עני מרוד.
בכל הזדמנות שהיה עובר ליד היערות היה נאנח באמרו: "אוי, יערות יערות, כמה ממון ודמים השקעתי בכם, וכל יגיעתי אך לריק הייתה". פעם אחת שמע רב העיר הגאון הקדוש ה'בית הלוי' זיע"ה היאך שהוא נאנח מרות, אמר לו הרב: "דע לך, אין אתה רשאי לומר כן, אלא עליך להאמין באמונה שלימה, כי לא מחמת שהשקעת כל כך הרבה ממון ביערות נעשית עני, אלא מאחר ונגזר עליך להיהפך להיות עני על כן השקעת את ממוןך רק ביערות.
(באר הפרשה)

לקבלת העלון במייל שלחו הודעה
alonorhaner@gmail.com

לקבלת העלון בוואטסאפ שלחו הודעה
0505069633

ניתן לקבל את העלון באתר "דרשו"

לברכה והצלחה

מרדכי זיפה
מזרנו זב"ב
ליאוד זשיר
מזרנו

לברכה והצלחה

גיא זעפרה
קלינמן
זב"ב

לברכה והצלחה

יוסי וסילביה
גוהדי
מרים (מידי)
בת רות